

meget. Vi har vel 14-15 velfærdssamfund, og de ligger alle sammen heromkring. En af forudsætningerne for, at disse velfærdssamfund, inklusive det danske, færøske og grønlandske, kan bevare deres struktur, deres identitet, deres styrke og betydning internationalt og indadtil, er, tror jeg, at vi holder sammen i en god, gensidig respektfyldt form. Derfor tror jeg, at sådan et moment er vigtigt også at have inde i sine overvejelser og drøftelser politisk på Færøerne.

Må jeg sige om to øvrige spørgsmål, hr. Jóannes Eidesgaard rejste:

For det første tanken om en retsvæsenkskommission. Jeg synes, det er en interessant tanke, jeg synes, det er en naturlig tanke at rejse på nuværende tidspunkt. Og jeg vil gerne på regeringens vegne sige, at det vil vi gerne overveje, og hvis landsstyret har en interesse i, at dette spørgsmål, som hr. Jóannes Eidesgaard her rejser, følges op, så vil den danske regering bestemt være indstillet på at drøfte det intenst og gerne medvirke til det på en konstruktiv måde.

Omkring helikopter tjenesten kan jeg bekræfte det, hr. Jóannes Eidesgaard sagde. Det må vi se at finde en løsning på, og det forventer jeg også vi kan.

Jeg vil også gerne bekræfte det spørgsmål, som hr. Jóannes Eidesgaard stillede til miljøministeren i går under spørgetimen. Jeg har netop fået bekræftet fra miljøministeren, at her vil vi meget gerne medvirke til en ihærdig indsats, som spørgeren var inde på.

Vi vil gerne medvirke til med den erfaring og indsigt, vi har, på samme måde, som vi har medvirket i Grønland og i det internationale arbejde, en ihærdig indsats til at få løst så mange af de problemer, inklusive kviksølv og andet, der jo hober sig op i det sidste led i fødekæden, som hr. Jóannes Eidesgaard nævnte. Vi kunne godt se for os en vision om et verdensomspændende forbud på en række af de her områder. Det vil vi gerne være med til at formulere.

Til hr. Óli Breckmann i øvrigt: Må jeg kvittere for de anerkendende bemærkninger om den aftale, vi har indgået den 10. juni. Jeg skal så i øvrigt ikke blande mig i hr. Óli Breckmanns definition af hr. Óli Breckmann selv; det overlader jeg helt til det færøske politiske samfund.

Til fru Helle Degn, medlem af Folketinget og formand for OSCE's generalforsamling og parlamentariske forsamling, blot et par bekræftende bemærkninger om for det første betydningen af de bløde værdier i udenrigspolitikken.

Jeg mener ligesom fru Helle Degn, at folkeafstemningen i Letland reelt var en bekræftelse af, at EU gør en forskel. Jeg synes, det er dobbelt glædeligt, dels for den europæiske visions egen skyld og dermed også eksistensberettigelse, kan man sige, og dels for det lettiske folks skyld, at det var humanismen, der vandt over nationalismen, og det var på en måde lettere at vinde, fordi EU var der og kunne indgå i argumentationen.

Jeg synes også, at fru Helle Degns optagethed af mindretalsspørgsmålene og de demokratiske spørgsmål er rigtig og inspirerende, og jeg vil gerne lægge en dimension til. Der er en risiko for nu, at den russiske økonomiske krise sætter sig for stærke spor hos ansøgerlandene Letland, Litauen, for den sags skyld også Estland og hele rækken af de centraleuropæiske og østeuropæiske lande startende med Polen, Ungarn, Tjekkiet og længere ned.

Jeg tror derfor, det er nødvendigt, at vi også i regeringen sammen med vore kolleger i EU overvejer, hvordan vi ved en ekstraordinær indsats kan undgå, at den økonomiske krise i Rusland sætter sig så stærke spor hos ansøgerlandene, at det i sig selv betyder en forsinkelse, som vi ikke ønsker at acceptere. Vi vil tage spørgsmålet op i forhold til vore kolleger og i forhold til Kommissionen for at fastholde dynamikken og tempoet i udvidelsesprocessen, der jo har sin afgørende humanistiske side også.

Jeg skal så blot lægge til til sidst, at vi på regeringsniveau på vores facon nu engang har søgt at udmønte i Østersøen den vision, fru Helle Degn skitserer, ved at oprette en ny pulje, hvoraf vi kan tilgodese de sociale hensyn, der skal tilgodeses. Det gælder gadebørnene i Riga, og det gælder ældre mennesker i Estland, som lever en kummerlig tilværelse, og det gælder i det hele taget de små mindretal, som i dag udsættes for en uacceptabel behandling. En proces og en vej, hvor vi er gode, hvor vi kan gøre endnu mere, og det skal vi fastholde.

Må jeg med disse bemærkninger så vende mig til den folketings/indenrigspolitiske side af sagen og sige tak til hr. Jacob Buksti for et glimrende indlæg, der på mange måder trak linjerne op – jeg kunne næsten genkende dem, følte jeg – på en facon, som man føler sig meget tryk ved og også meget opmuntret ved.

Jeg hæftede mig især ved hr. Jacob Bukstis uddannelsespolitiske markering, og jeg vil blot lægge til, at når regeringen lægger så meget vægt på den uddannelsespolitiske side af sagen